

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.237 van 16 oktober 2000
in de zaak A. 43.656/IX-1675.**

In zake : Guido WIJNEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de Arrondissementskamer van gerechts-
deurwaarders te MECHELEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Villegaslaan 33-34.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Guido WIJNEN
op 11 januari 1991 heeft ingediend om de nietigverkla-
ring te vorderen van de beslissing van 22 oktober 1990
van de raad van de Arrondissementskamer van gerechts-
deurwaarders te Mechelen waarbij hem de tuchtstraf wordt
opgelegd van "niet toelating tot de Raad van de Kamer
gedurende drie jaar";

Gelet op het arrest nr. 80.682 van 7 juni
1999 waarbij aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag
wordt gesteld;

Gelet op het arrest nr. 54/2000 van 17 mei
2000 van het Arbitragehof;

Gezien de "pleitnota" van verzoeker en de
"antwoordnota" van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 juni 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. D'HOOGE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat bij het Hof van Cassatie B. MAES, die loco advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met arrest nr. 80.682, van 7 juni 1999, de Raad van State aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vraag heeft gesteld :

"Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 531 zoals geformuleerd vóór de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders, artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek samengelezen met artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in zoverre voormelde artikelen geïnterpreteerd worden in de zin dat ze de gerechtsdeurwaarder aan wie de raad van de arrondissementskamer een in artikel 531 Ger. W. voorziene tuchtstraf oplegt, niet toestaan tegen die tuchtbeslissing een vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State?";

Overwegende dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 54/2000 van 17 mei 2000 heeft geoordeeld de

prejudiciële vraag niet te kunnen beantwoorden, op grond van de volgende overweging :

"B.2. De gerechtsdeurwaarder is, enerzijds, ministerieel ambtenaar, en als dusdanig zowel hulporgaan van de uitvoerende als van de rechterlijke macht, en, anderzijds, tevens beoefenaar van een vrij beroep.

De aan het Hof toevertrouwde toetsing van wettelijke normen aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet vereist dat de categorie van personen ten aanzien van wie een mogelijke discriminatie wordt aangevoerd, het voorwerp uitmaakt van een pertinente vergelijking met een andere categorie.

Nu noch in de prejudiciële vraag, noch in de motivering van het verwijzingsarrest wordt aangegeven met welke categorie van personen de gerechtsdeurwaarders op tuchtrechtelijk gebied worden vergeleken, kan het Hof niet onderzoeken of de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zijn geschonden.";

Overwegende dat verzoeker vaststelt dat het Arbitragehof zich bij arrest nr. 33/94 reeds heeft uitgesproken over een gelijkaardige problematiek, namelijk die van de tuchtsancties jegens de griffiers van de rechtbanken en dat, doordat de prejudiciële vraag op louter formele gronden werd geweerd, het antwoord op de rechtsvraag die in de prejudiciële vraag lag vervat echter onverminderd noodzakelijk blijft; dat hij de Raad van State dan ook vraagt aan het Arbitragehof twee nieuwe prejudiciële vragen te stellen, welke hij voorstelt als volgt te formuleren :

"1. Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 531 zoals geformuleerd vóór de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders, artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek samengelezen met artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in zoverre voormelde artikelen geïnterpreteerd worden in de zin dat ze de gerechtsdeurwaarder aan wie de raad van de arrondissementskamer een in artikel 531 Ger. W. voorziene tuchtstraf oplegt, niet toestaat tegen die tuchtbeslissing een vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State, dit in tegenstelling tot andere ambtenaren die het voorwerp uitmaken van een gelijkaardige tuchtmaatregel en op grond van

voormeld artikel 14 wel beschikken over de mogelijkheid hiertegen een vernietigingsberoep bij de Raad van State in te leiden ?

2. Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 531 zoals geformuleerd vóór de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders, artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek samengelezen met artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in zoverre voormelde artikelen geïnterpreteerd worden in de zin dat ze de gerechtsdeurwaarder aan wie de raad van de arrondissementskamer een in artikel 531 Ger. W. voorziene tuchtstraf oplegt, niet toestaat tegen die beslissing een vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State, dit in tegenstelling tot andere rechtsonderhorigen die op grond van dit artikel 14 wel over een vernietigingsberoep beschikken tegen de eenzijdige overheidsbeslissingen die hun belangen ongunstig raken ?";

Overwegende dat de verwerende partij hiertegen laat gelden, vooreerst dat artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof niet toelaat een leemte in de initiële vraag aan te vullen om alsnog een tweede verwijzing naar dat Hof uit te lokken, aangezien aldus zonder beperkingen in dezelfde zaak steeds nieuwe prejudiciële vragen zouden kunnen worden gesteld en de zaak tot in het oneindige kan worden gerokken; dat zij voorts de mening is toegedaan dat de vergelijking in de voorgestelde prejudiciële vragen met "andere ambtenaren" en "andere rechtsonderhorigen" al even vaag en algemeen is als de oorspronkelijke vraag zodat het verzoek om die vragen te stellen niet ontvankelijk is en die vragen trouwens wegens hun quasi identieke inhoud reeds geacht moeten worden te zijn gesteld aan het Arbitragehof en door dat Hof te zijn beantwoord;

Overwegende dat noch artikel 26, § 2, noch enige andere bepaling van de bijzondere wet op het Arbitragehof formeel uitsluiten dat, nadat het Arbitragehof ontkennend heeft geantwoord op een door de

Raad van State gestelde prejudiciële vraag aangaande de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, een nieuwe prejudiciële vraag kan of moet worden gesteld nopens diezelfde kwestie, uiteraard voor zover zij niet wezenlijk dezelfde inhoud heeft als de oorspronkelijke vraag en daargelaten de vraag of de Raad van State er wettig toe verplicht is op een daartoe strekkend verzoek van de betrokken partij in te gaan; dat vanzelfsprekend ook geen nieuwe prejudiciële vraag kan worden gesteld wanneer het Arbitragehof de oorspronkelijke vraag bevestigend heeft beantwoord, omdat dan de Raad van State verplicht is de met de voornoemde grondwetsartikelen strijdig geachte bepaling niet toe te passen en aan het geschil een oplossing gegeven kan worden;

Overwegende dat in deze zaak de door de Raad van State gestelde prejudiciële vraag niet ontkennend werd beantwoord; dat zij immers helemaal niet werd beantwoord, aangezien het Arbitragehof haar niet-ontvankelijk heeft bevonden; dat niets de Raad van State in die omstandigheden verbiedt, al dan niet op verzoek van de belanghebbende partij, de vraag te herformuleren in de zin dat zij door het Arbitragehof ontvankelijk bevonden wordt;

Overwegende dat het Arbitragehof in zijn reeds genoemd arrest nr. 33/94 een prejudiciële vraag over de verenigbaarheid van een wettekst met de huidige artikelen 10 en 11 van de Grondwet ten gronde heeft beantwoord waarin de regeling met betrekking tot een categorie overheidsambtenaren -de griffiers van de rechterlijke orde- werd vergeleken met "de meeste andere overheidsambtenaren" en met "de werknemers van de privé-sector"; dat de formulering van de door de verzoeker voorgestelde prejudiciële vragen dan ook als volgt moet worden aangepast :

1. Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 531 zoals geformuleerd vóór de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders, artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek samengelezen met artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in zoverre voormelde artikelen geïnterpreteerd worden in de zin dat ze de gerechtsdeurwaarder aan wie de raad van de arrondissementskamer een in artikel 531 Ger. W. voorziene tuchtstraf oplegt, niet toestaan tegen die tuchtbeslissing een vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State, dit in tegenstelling tot de meeste andere overheidsambtenaren die het voorwerp uitmaken van een gelijkaardige tuchtmaatregel en op grond van voormeld artikel 14 wel beschikken over de mogelijkheid hiertegen een vernietigingsberoep bij de Raad van State in te leiden ?

2. Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 531 zoals geformuleerd vóór de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders, artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek samengelezen met artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in zoverre voormelde artikelen geïnterpreteerd worden in de zin dat ze de gerechtsdeurwaarder aan wie de raad van de arrondissementskamer een in artikel 531 Ger. W. voorziene tuchtstraf oplegt, niet toestaan tegen die beslissing een vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State, dit in tegenstelling tot de meeste andere beoefenaars van gereglementeerde vrije beroepen die op grond van dit artikel 14 wel over een vernietigingsberoep beschikken tegen de eenzijdige overheidsbeslissingen die hun belangen ongunstig raken ?

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Aan het Arbitragehof worden de bovenstaande prejudiciële vragen gesteld.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aan te stellen lid van het Auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de zaak na ontvangst van de uitspraak van het Arbitragehof.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.